same, same but different...

VECKOBLADET

Utgivet av SFVBBiL

Utkommer fredagar 33:e årg. 2007 Fredag 23 februari

VECKOBLADET

kommer här med sitt sista nummer i pappersformat. Sista skall i det här fallet tolkas som det sista under nuvarande regim. Vänsterpartiet och dess föregångare gav ut VB i tryckt form varje vecka under 30 år. Detta var möjligt dels genom att antalet prenumeranter tidvis var högre men framförallt genom att man gav tidningen ett ekonomiskt bidrag varje år.

När så tidningen privatiserades och bidraget bortföll var inte detta möjligt längre och sedan jag tog över tidningen har vi producerat 8 tryckta nummer per år och resterande veckor publicerat VB på webben med adressen http://veckobladet.info.

Detta har gjorts av tvingande ekonomiska skäl men framför allt därför att vi som gör VB ville använda oss av denna publiceringsform. Webb-formatet har den stora fördelen att kunna göras snabbare och därmed aktuellare. Det är dessutom storleksmässigt flexibelt. Man behöver varken skjuta upp intressant material eller använda sig av utfyllnadsmaterial. Våra erfarenheter är sådana att vi nu lämnar den tryckta formen.

Nackdelen är att svårigheten att bli läst ökar. Om läsaren betalar en avgift för sin prenumeration och ser tidningen ligga i brevlådan varje fredag så blir den betydligt mera läst av den fasta "prenume-rantkretsen" än den blir som webbtidning. För att så långt möjligt minska denna nackdel så har vi valt att publicera vårt material som en sammanhållen "tidnings-sida" varje fredag. Vi har dessuom servicen till de fasta läsarna att skicka en påminnelse med e-mail varje vecka när det nya numret är klart. För att ingå i denna krets av fasta läsare så krävs det endast ett mail till pren@veckobladet.info.

Förutom denna tidningslika webbsida så publiceras dessutom vårt material som blogg på adressen http://veckobladet-lund.blogspot.com/ sedan i slutet av förra året. Detta format har den fördelen att man direkt kan skriva kommentarer i anslutning till artiklarna.

Att producera en webb-tidning är billigt jämfört med att skicka tryckt material med post, men det är inte gratis. Därför får gärna den som tycker om VB skicka lite pengar till vårt konto 1 51 44 21-5. Ett bidrag på 100 kr/år är en lämplig summa för att trygga fortsatt utgivning i nuvarande form.

Men pengar och format är världsliga saker, det som gör en tidning läsvärd är tankar och information omvandlade till läsvärda artiklar. VB har ett antal fasta skribenter men vi vill ha in artiklar från många fler. Både vänsterpartiet och demokratisk vänster i Lund har vid sina årsmöten uttalat sig positivt om Veckobladet som en viktig mötesplats för både information och debatt så vi ser framtiden an med tillförsikt.

Göran Persson

Vänsterpartiet skriver följande.
"Styrelsen ser inget hinder att V Lund informerar om sina utåtriktade aktiviteter och öppna möten även i Veckobladet. Vi delar intresset för en röd-grön mötesplats, och ser positivt på att våra medlemmar självfallet även framgent deltar i debatter i olika forum som de själva väljer."

Från Demokratisk vänsters verksamhetsplan.
"Material till Veckobladet ges hög prioritet. DV är beredd att, om så anses önskvärt från Veckobladsredaktionens sida, ta ett organiserat ansvar för att VB kan fortsätta att ges ut."

Är Bryssel värt en mässa?

Den reformerte 1600-talskungen Henrik IV hade kontroll över den franska provinsen men huvudstaden hölls av papisterna. Då konverterade han till katolicismen: "Paris kan vara värt en mässa."

Det medges att jämförelsen haltar, men jag fick rubriken i tankarna när jag lästa Svenska Dagbladets intervju med Lars Ohly i förra veckan.

Ledningen som kom bort

På vänsterpartiets årsmöte förklarade en partiombudsman att "vänsterpartiet är på väg upp" och syns "nästan dagligen i medierna". Det är en uppfattning som tydligen inte delas av Ohly, som i intervju instämmer med en intern kritiker som menar att partiet inte har hörts eller synts trots det guldläge som läget erbjuder. "Det är helt sant att vi har varit dåliga, och det gäller i högsta grad mig själv", säger Lars Ohly självkritiskt. Någon minns kanske hur han på valnatten förklarade att vänsterpartiet nu skulle ta ledningen i kampen mot borgarna.

(Fast visst syns partiet i medierna. DN hade nyss berättat att det begärde undantag i Las-reglerna för några överflödiga partikanslister.) Ohly fortsätter och fördjupar också självkritiken angående k-ordet. "Det var ett felbeslut, som gjorde att vi framstod som försvarare av något v hade lämnat för länge sedan. Det finns ingen pardon i min syn på mitt eget agerande."

"Förtroende och respekt"

När det gäller valförlusten understryker Lars Ohly liksom många andra att den enade borgerliga fasaden låg den splittrade rödgröna sidan i fatet. Skulden vilar förvisso främst på socialdemokraterna, där är det lätt att hålla med Ohly, som säger att "förtroende och respektfulla" diskussioner om ett regeringsalternativ bör inledas redan i vår, även om han vill fortsätta att inom partiet diskutera samarbetets form.

En huvudpunkt i intervjun är annars Lars Ohlys krav på en ny svensk EU-omröstning om Vaxholmsmålet går Sverige emot i EG-domstolen. Uttalandet är naturligtvis logiskt med tanke på den senaste kongressens krav inte bara på svenskt utträde utan också att hela unionen ska upplösas. Frågan är bara hur hårt Ohly tänker driva kravet eftersom det står i strid med andra strävanden.

Fem stridsfrågor

Vi kan sammanfatta några stridsfrågor som söndrat vänsterpartiet under senare år och lett till avhopp och lokala partibildningar:

1. Språkbruket och främst användningen av ordet "kommunism". Där är alltså Lars Ohlys självkritik total, och få (ny)traditionalister har framhärdat i debatten.
2. Regeringsfrågan. Karin Svensson Smith och andra förhånade för sin vilja att få in vänsterpartiet i regeringen. Vi får se var partiet hamnar i sin diskussion, men det har kommit åtskilliga signaler från Ohly och andra om en sådan beredskap.
3. Miljöpolitiken. Förnyarna protesterade mot att miljöpolitiken tonades ner. Nu talar alla miljö och klimat, samtidigt som vänsterpartiet har förlorat mycket kunskap på området.
4. 200 000 nya jobb. Ohly backade om tidtabellen redan i valrörelsen. Jonas Sjöstedt har nyss tagit upp kravet i Flamman och pekat på att det bara var en av de punkter som fick vänsterpartiet att framstå som ekonomiskt orealistiskt.
5. EU. De rena EU-vännerna (till exempel undertecknad) är få, men förnyarna har allmänt haft en mjukare hållning. Mot detta står till synes kravet på en ny folkomröstning. Men –

Efter björnskyttet

– här blir det krock med regeringsfrågan. För Mona Sahlin har ju deklarerat att vänsterpartiet inte kommer med i regeringen om det inte ändrar sin EU-politik.

Först ska ju björnen skjutas i 2010 års val, men allt talar för att journalister och andra kommer att pressa de rödgröna länge och hårt inför nästa val om deras samverkan. Jag tycker att medlemmarna i vänsterpartiet bör ha en mental beredskap för en uppmjukad hållning från Ohly och andra partiföreträdare. Samt på att det kan bli en inte helt lätt men intressant diskussion på partikongressen 2008.

Och i perspektiv av det ovan sagda: var inte en stor del av splittringen och valförlusten onödiga?

Gunnar Sandin

Bredbergeri hurra!

Utrymmet är knappt, men så här i (t.v.) sista pappers-VB är det på sin plats att uppmärksamma en av tidningens liberala läsare, Gösta John Bredberg. Numera ordförande i kultur & fritidsnämnden. Tänk om förra mandatperiodens rödgröna nämndordförande hade varit så kreativa att de låtit sej frågas och skällas ut av lundaborna, i regi av någon lämplig samfundsbroder, så som Bredberg gjorde i måndags.

Stadshallens sessionssal var fullsatt av 65 plus-are och ett antal mer eller mindre avlönade lokala kulturfunktionärer. Folk som slogs för sin biblioteksfilial, sin fritidsgård, sitt bad ("Situationen för simhopparna är hopplös", vittnades det). Som man kunde vänta sej och som det brukar vara. Ingen lätt uppgift att försöka försvara borgerliga nedskärningar, och det måste erkännas att läget inte blivit bättre av det underskott som de rödgröna lämnade i arv.

Skepsisen mot Kulturhuvudstadsåret var stark, och säkert representativ för lundaborna i gemen. Bredberg själv var den ende som stod för några visioner. Men vi är tills vidare skeptiska mot det förslag till kombinerat parkerings- och kulturhus som han och glasmästare Paulsson just har ritat ihop på en lunchservett.

Gr

De dödas lott

Röken från den sura veden fyller vindskyddet och sticker i ögonen, men vad gör man inte för miljön i dessa tider?

Grr: Vi såg ju i tidningen att den slemme godsherren på Gärsnäs tänkte pressa olja ur alunskiffern under oss här vid De dödas lott, i den risiga granskogen söder om S:t Olof. Över vår döda kropp! Men det kan bli en lång väntan, än hörs inga schaktmaskiner. Och är vi egentligen inte lite kluvna? Här har vi hejat på andra gruvprojekt på Österlen, eftersom vi unnar alla inflyttade kulturpersonligheter från Stockholm att få se en riktig materiell produktivkraft på nära håll, men så har vi blivit känsliga för klimathotet. Har vi blivit för trendiga, går vi på alla modeidéer?

Lucifer: Vi är väl Lunds ledande omvärldsanalytiker och trendkännare och har därmed ständigt ett pekfinger i luften, alltid beredda att vända kappan efter vinden. Men det är klart att vi också är oerhört principfasta. Alun- och urangruvor säger vi förstås nej till, medan Bolidens gruva i Onslunda gärna får öppna igen. Kaolintäkten uppe i Billingetrakten är förstås också välkommen. Jag förstår inte att folk inte kan uppskatta vad gruvor och industrier kan tillföra landskapet. Vad vore väl den trista Kullaslätten utan alla rester från stenkolsbrytningen?

G: Eller Limhamn utan Brottet, eller Skrylleskogen utan kvartsittäkten. Fast där vill tydligen på miljöpartiet och vänsterpartiet stoppa utbyggnaden, och jag misstänker att det är lika illa med demokratisk vänster. Men när det gäller miljöhotet tycker jag som Reinfeldt att vi inte ska glömma att se de kommersiella möjligheterna, inte minst för småföretagsamheten. Själv överväger jag att sätta upp en kiosk i Brösarp och sälja utsläppsrätter till samvetsömma resenärer med veteranångtåget. Du anar inte hur mycket växthusgas som en sån maskin avsöndrar!

L: Avlatsbreven var ju också en stor business för kyrkan innan Luther tog tag i eländet. I samma bransch: jag fick i början på 90-talet i julklapp av min son ett postkvitto som visade att han betalt in 50 kronor till Riksgäldskontoret för att därmed lätta på statsskulden. Men det var andra tider då: nu simmar ju staten i pengar och mer blir det när de fått sålt vodkafabriken.

G: Och ungefär samtidigt tänker regeringen höja spritskatten, som jag just hörde på vår knastriga batteriradio. Då drabbas inte staten av att försäljningen minskar. Säga vad man vill om borgarna, fiffiga är de, och jag tror att de ror hem valet 2010 också fast de ligger risigt till just nu. Jag menar, när folk har hunnit syna Mona.

L: Tja, det är svårt att säga. Hon är ju faktiskt mycket skicklig i sin alldaglighet och gör aldrig bort sig i intervjuer – jag hörde lördagsintervjun med henne och hon gled igenom den som på räls. Jag tror att det är vi som ställer högre krav på en politiker, att det ska finnas någon sorts känslo- eller erfarenhetsmässig bas i en politisk uppfattning, gärna kompletterad med intellektuell övertygelse. För mig förefaller Mona var en produkt av partiapparaten, en välbalanserad och avslipad produkt förvisso, men lite för marknadsanpassad.

G: Intervjuaren pressade henne tyvärr inte på den fråga som är i allas mun (och gör att vi sitter här och småfryser) nämligen miljön och klimatet. Där har hon länge haft ansvar men har inte mer att redovisa än lite startbidrag till vindmöllor. Jo, hon höjde rösten mot elbolagen, men blev elen billigare för det? Samhällsbyggnadsminister kallades hon, men inte blev samhället särskilt mycket grönare under hennes tid på posten. Och som VB förut påpekar älskar hon att köra bil. Det som möjligen försonar mej med henne är att hon gillar EU.

L: Hennes entusiam för EU stärker inte precis hennes sak. Men visst var det komiskt när hon var i Skåne för att möta sina kritiker, som det hette. Det var ju en barnlek för henne att le lite intagande mot LO-distriktets ordförande. Det är förresten också komiskt att socialdemokraterna i Skåne har fått rykte om sig att var särskilt vänsterinriktade. När vi började skriva här i Veckobladet talade vi alltid om den skånska socialdemokratin och då inte minst den lundensiska som särskilt nergången och konservativ.

G: Och hur rätt hade vi inte! Men sen dess gav ju först Kenth Pettersson en röst åt den skånska s-radikalismen, även om inte alla uppåt landet förstod hans dialekt, och så har man ju läst om diverse extremister i SSU härnere. Hur mycket man nu ska bry sej om den organisationen, som den gamla veteranen Thage G-punkt, själv medlem, numera betecknar som en sekt med fyra tusen medlemmar. Det fanns för tio år sen ett gäng studentförbundare där några nu driver Fronesis som förmodligen är landets bästa vänstertidskrift, men nu? Jag väntar mej inga uppror från de skånska socialdemokraterna, även om jag har aktning för en modern samhällsbyggare som Ilmar Reepalu. Som förresten har mycket att stå i, med alla villa- och köpcentermattor som ska rullas ut över 10+-jorden i södra Malmö. Var finns nuvarande Malmö- och mp-politikern Karin Svensson Smith, vars matjordsfundamentalism styrde v-Lunds ställningstagande i stadsbyggnadsfrågor för femton år sen?

L: Såvitt jag vet går det lika bra att odla i ren näringslösning – jord klarar man sig utan. Men Karin är väl uppväxt i klassisk jordbrukarmiljö och då är det jord som räknas. Fast visst är det intressant med den militanta SSU-vänstern i Skåne. Kan man inte tänka sig att den är ett resultat av konkurrensen med Vänsterns ungdomsförbund? Och nog har väl socialdemokraterna i Lund drivits åt vänster av vänsterpartiet? För övrigt, din uppskattning av Reepalu som samhällsbyggare är svår att dela med tanke på de egendomliga skyskrape- och ishockeyprojekt han har lett Malmö till. Jag bara säger Hyllie!

G: Jodå, och jag kan fylla på med Porten till Malmö, det planerade upplevelsecentrumet vid motorvägsinfarten från Lund. Men Reepalu ska hållas räkning för att han tänker stort, och inte minst för att han vill köra över villaägarna i Åkarp och Burlöv med fyra stambanespår, samtidigt som Lennart Prytz och andra socialdemokrater i Lund fegar och tjafsar om sitt yttre godsspår. I ett läge när hälften av alla planerade skånska järnvägsinvesteringar riskerar att hamna i ett svart hål under Stockholm. Alla skånska kommun- och regionpolitiker borde förstås chartra ett tåg, fara till Stockholm och sen dra i nödbromsen när tåget befinner sej i Getingmidjan, i höjd med Riddarhuset. Det är faktiskt ett nytt läge nu, i och med den senaste klimatrapporten. Här behövs både positiva åtgärder för kollektivtrafiken och negativa ingrepp mot bilismen. Och det senare har lyckligtvis börjat. Senast i går stod det i tidningen om bilar som hade fått rutorna utslagna i Lomma.

L: Våldsromatik har vi ingen plats för här i Veckobladet. Men visst, manar man allvar gäller det ju verkligen att dra i nödbromsen nu och stoppa alla bilismrelaterade investeringar med en gång. I dag står det i tidningen att de ska bygga ett nytt parkeringshus på Center Syd! Jag brukar dra mig för att tala om ”politiker” som kollektiv, men i detta avseende måste de betraktas som stora hycklare. De underskattar nog också sina väljare. Rejäla insatser mot bilismen skulle väl uppskattas av Lunds upplysta befolkning. Var finns Lunds Al Gore?

G: Du underskattar politikerna. De inser att de flesta väljare har bil, och att det skillnad mellan munväder och att verkligen avstå från att köra grabben till hockeyträningen eller flickan till ridhuset. Hela samhället hycklar, det är inbyggt. Ibland känner jag mej som Hesekiel eller nån annan av de gamla domedagsprofeterna: må världshavet komma och uppsluka denna ruttna civilisation! Det har förresten redan börjat, vid Löderups strandbad.

L: Strandägarna vid Löderup brukar låta som om de förde en kamp för den mänskliga civilsationen mot den brutala naturen. Men om hyckleriet: visst faller jag för frestelsen ibland och tar bilen fast jag kunde ha cyklat. Men det ändrar inte min grundhållning och jag tror att det är så för många. Jag tror man kan ta fasta på det och sen ha lite överseende med vår bekvämlighet. Men vad ska vi säga om den lokala politiken i Lund? Är det Bredberg som är den store kulturfienden? I riket var väl kanske Persson mogen att bytas ut, men var borgarna verkligen förtjänta att vinna valet i Lund?

G: Nej, men det är tveksamt om de rödgröna förtjänade att behålla den. Det är lätt att peka på lokalpolitikens svårigheter men jag säger som jag brukar: titta på Stig Henrikssons Fagersta där vänsterpartiet senast fick 58,4 procent i valet. Hade de rödgröna haft varsin sån ledare och politik i Lund hade de haft 175,2 procent tillsammans, och dessutom kunde demokratisk vänster ha bidragit med något lite.

L: Javisst, och jag har inget problem med matematiken, när man är politiskt visionär ska man inte vara småknusslig. Men någon sådan politiker har väl inte något parti i Lund haft under vår tid? Det har funnits skickliga politiker och talare, säg Sverker Ordesson och Lars-Arne Norborg, men karismatiska var de knappast. Man kan inte bygga bygga politik på att någon sådan ska dyka upp. Eller ser du någon på gång?

G: Mats Olsson (v) är en både natur- och kulturbegåvning som hade kunnat bli något riktigt stort om han inte hade haft så lätt för att vika sej. Dessutom är han knappast på gång eftersom han satsar på vetenskapen, och där är han heller inte så dum. Men det är synd, för vi har fler goda forskare än goda politiker i Lund. Som gammal materialist är det lätt att bli pessimistisk: samhällsutvecklingen är emot oss, arbetarklassen krymper alternativt förborgerligas och för varje hyresrätt som förvandlas till bostadsrätt tippar någons materiella intressen över åt höger. Men vi har sett även i den lokala historien att en stark ideologisk strömning åtminstone tillfälligt kan övertrumfa klassintressena. Nu vet vi att såna strömningar normalt uppstår på USA:s öst- eller västkust och vi styr inte över dem direkt, men något kan ändå göras lokalt. Fast vi ska kanske inte söka bland politikerna utan bland forskarna. Borde det inte tillhöra universitetets tredje uppgift att gå ut i samhället och rädda världen?

L: Jovisst, det är klart, men man får aldrig glömma att akademiker och till och med stora forskare också kan vara monumentalt dumma. Och visst: jag tycker att vänsterpartiets nästa förstamajtalare borde vara klimatforskare eller biolog. Den kris vi går in i kan inte lösas av marknaden, det krävs socialism i någon form. Och vad du säger om vänsterpolitikens möjligheter i Lund så är också de ljusa. Jag kommer att tänka på en välavlönad universitetsbyråkrat i min egen ålder jag brukade tala med. Han sa att han röstade alltid på moderaterna i riksdagsvalet, men på vänsterpartiet lokalt. Varför? Jo, det behövdes någon som var uppkäftig och rörde om i grytan och så var det på grund av Thomas Schlyter med hans sakkunskaper och insater i byggnadsnämnden och fullmäktige. Det är inget som kommer av sig självt, men visst kan vi få folk som jobbar med multimedia och telefonutveckling på Sony Ericsson att rösta på oss. Men då krävs också lite mer sofistikerade valkampanjer än den fyrkantiga som bedrevs sist.

G: Om vi nu konstaterar att Lunds politiker är taffliga och att forskarna inte visat sin fulla potential, får vi i alla fall konstatera att vi har lysande industriledare. Du nämnde Sony Ericsson. Vad stor sker, sker tyst, som skalden säger: på sjuttitalet tyckte vi det var mycket att Åkerlund & Rausing hade sex hundra anställda men nu är de 2 600 som utvecklar mobiler uppe vid Brunnshög. Likaså på sjuttitalet skrev vi om de lysande utsikter som energikrisen skänkte Alfa Laval. Det tog lite tid, men nu står det på de rosafärgade affärssidorna att det säljs värmeväxlare som aldrig förr när det nu ska byggas 126 etanolfabriker bara i USA, för att inte tala om kärnkraften som behöver de verkliga bjässarna. Synd att de cheferna är såna doldisar: man ser dem inte i samhällsdebatten och de bygger inga maffiga privatvillor som deras motsvarigheter för hundra år sen. Och det är illa att ett hotell och inte en industribyggnad kommer att Lunds största och häftigaste hus.

L: Huset behövs uppenbarligen, men man skulle kunna tillgodose behoven och dessutom ta rimliga stadsbyggnadshänsyn om man i stället lade det ner. Du nämner succéindustrierna i Lund, men jag vill då bara erinra om en arbetsplats i kris. Det är förstås Lunds universitet: klena födelsekullar under ett antal år, minskande intressen för högre studier under de goda konjunkturerna och en hård konkurrens med till exempel Malmö. Jag har alltid varit för utbyggnaden av småhögskolorna, men jag tror nog man får tala om en överetablering, bland annat av datakurser och kortare ingenjörsutbildningar. Vad gäller dem så förvärras det av flykten från teknik/naturvetenskap. Sen är Malmö i dag en stenhård konkurrent till Lund över ett brett spektrum av kurser. Om de gamla storuniversiteten hade haft någon sorts grundplåt, exempelvis för att utbilda i latin och andra småspråk, så hade det väl gått an, men så är det inte, de får betalt rätt av genom antalet elever. Det kommer att leda till en hård utslagning i Lund under några år. Vi får bara kvar Djursholms- och Göteborgsbratsen som är här för att supa och läsa juridik.

G: Bratsen har gett liv åt &bar och därmed åt Mårtenstorget, och det ska inte föraktas i dessa tider av konkurrens från NovaLund. Den konkurrensen känns ju men frågan är hur den ska mötas. Flodljus och asfalt i Lundagård är ju receptet i Ivar Sjögrens senaste krönika i Sydsvenskan, men kanske skulle man i stället utnyttja universitetets förfall och slå mynt av karaktären som akademisk bondby. Och sen göra upplevelsestuk av det. Förresten sjunger Ivar inte så illa.

L: Man skulle kunna gå tillbaka till den gamla tiden nere i Nöden där folk tömde sina pottor i rännstenen, och visst kunde man ha lite lösgående svin och getter i Lundagård. Det är retro som gäller. Ett annat alternativ är att Lund tar upp idén från Ystad där ju Wallanderturerna lockar massor av tyska turister. Krogrond enligt "Tre terminer", oknytt och pseudovetenskap med August Strindberg, galenskap med Eric Hermelin, knulla runt med "Ligga i Lund". Vad gör egentligen Turistbyrån?

G: Lösgående svin går naturligtvis inte men vi kunde åtminstone slopa hundlatrinerna. Hur som helst ska det bli intressant att se hur det går framöver. Även om Veckobladet tappar sin gamla materialitet finns det hur mycket utrymme som helst för kommentarer i cyberrymden. Vi älskar ju Lund och undrar hur det ska gå för stan i det långa loppet. I det långa loppet är vi alla döda, sa visserligen John Maynard Keynes, men det var före de moderna genombrotten inom gen- och transplantationstekniken. Räkna därför med att vi finns kvar! Men först gäller det att stoppa skifferbrytningen. Vänta, buskarna knakar, en schaktmaskin visst det är?!

Men det var bara Skogens Konung som kastade en loj blick på gråskäggen i vindskyddet innan han travade vidare.

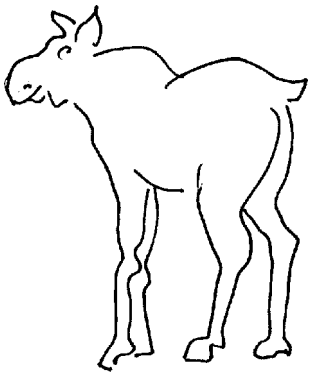

Nej, det finns inga direkta kopplingar mellan dialogen Lucifer–Grr och veckans Goja-teckning. Den står för sej själv. Veckobladet har genom haft lyckan av goda tecknare, alla med sin egen karaktär, som velat göra originalteckningar åt tidningen – Knitte, Manne, Göte Bergström, Rabert Berg, Andrzej Ploski, och under senare år alltså Goja. Och inte att förglömma inhopparna, som här representeras av Martin Kornhalls granmörker och 1979 och Ann Schlyters älgflicka från idag.

VECKOBLADET c/o Göran Persson, Uardavägen D:85, 224 71 Lund. Tel 14 16 12. Utges av SFVBBiL. Bidrag insättes på pg 1 51 44 21-5. **Ansv utgivare**: Göran Persson. Hemsida: veckobladet.info Manus sändes till ovanstående adress el. epost till material@ veckobladet info.Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd epost till pren@veckobladet.info eller använd postens adressändringskort.

Grön invasion från St Lars till stadsparken

Är en rödgrön miljöpolitik möjlig?
Det är bra att att det finns många skolor i Sankt Lars-parken, Lunds biologiskt mest diversifierade miljö. Bra för barnens inlärnings- och koncentrationsförmåga. Bra för deras hälsa. Bra att deras föräldrar från alla delar av stan genom kontakten med parken inser dess betydelse.

De som anlade den för snart 150 år sedan var medvetna om naturens terapeutiska och pedagogiska värden. Nu håller vi på att återerövra deras insikter. Men parken missköts. Hela Lund har ett intresse av att parkens vårdas.

Naturen längs Höje å mellan Höjebromölla och Värpinge är viktig för Lund. Där ska vandringsstigar anläggas på båda sidor om ån. De sjuttio år gamla reningsdammarna sjuder av fågelliv året runt. Just nu, denna grå februarimorgon, finns där gäss, svanar, storskarvar, hägrar, sothöns, viggar och många andra varianter av andfåglar. I snåren kommer snart näktergalarnas starka sång att överrösta bruset från de passerande tågen. Reningsverk, järnväg och natur samexisterar.

Ån erbjuder ett sammanhängande naturstråk tvärsigenom Västskåne från Lomma till Svedala. Det är kommunerna medvetna om. Därför har de tagit fram Höje å landskapsplan, som nu är ute på remiss.

BUP-området

En viktig pusselbit i komplexet St Lars – Höje å är BUPområdet. Det måste planeras så att det blir en integrerad del av naturmiljön. Den föreslagna planen duger inte. Den måste avvisas av kommunstyrelsen och fullmäktige när den kommer upp till beslut i mars. Utgången av omröstningen blir ett avgörande test på de rödgröna partiernas miljöpolitik. Nyckelrollen har socialdemokraterna.

Den nya bebyggelsen ska finnas innanför det gamla BUP-områdets vallar, husen som ska ersätta den nuvarande byggnaden ska vara hus i park och de ska vara lika låga som i det angränsande bostadsområdet Regnbågen. Detta är inget särintresse. En progressiv miljöpolitik förutsätter att Lunds gröna kil vårdas.

Klostergårdsfältet

De fyra nya Akelius-husen inkräktar på Klostergårdsfältet. Enligt balanseringsprincipen ska exploateringen av parken ersättas med nya parkområden. Gör därför park av de fem fotbollsplanerna och ge plats till daghem. Nu liknar de mest en rastplats för fångar med sina tre meter höga stängsel.

Sommartid belastar biltrafiken Västanväg. Buller, avgaser och svåröverskådlig trafik utgör en stor fara för de boende. I stället kunde Västanväg med sina vackra lindar utvecklas till en parkväg med gles trafik och hastighetsbegränsing till 10 km. Exempel finns i Malmö.

Ombildades fotbollsplanerna till park skulle Lunds Energis fula byggnad skymmas av träd och ljudet från järnvägen dämpas. Kontakter med Kultur och fritid har gett vid handen att korpfotbollen kan få nya anläggningar i Ladugårdsmarken.

Detta skulle berika lundabornas promenader till Höje å och öka Lunds attraktionskraft. Det är inget särintresse.

Grön kil mot Lunds hjärta

Som ni märker rör vi oss allt närmare centrum. Den livgivande gröna kilen når snart Lunds hjärta. Men det finns hinder.

Den planerade evenemangs- och ishallen kan i värsta fall bli en barriär som avskärmar stadsparken från naturen i söder. Det får inte ske! Ett grönt stråk förbi Klostergårdens idrottsplats måste bevaras och förstärkas, så att lundaborna kan röra sig från park till park.

Och inte bara lundaborna. Flora och fauna i Stadsparken är beroende av förbindelsen med andra naturområden. Forskare förklarar utarmningen av ett gammalt naturområde i Boston med att det blivit avskuret från andra grönområden.

Det är inget särintresse. Ett grönt stråk är viktigt för alla lundabor.

Kultur i Sankt Lars och stadsparken.

Just nu arbetar Lars Jacobsson och hans stab på Park- och naturkontoret med utveckling och förnyelse av Stadsparken inför dess hundraårsjubileum. Det är kunniga och engagerade människor, som tyvärr har alldeles för små resurser.

Stadsparken skulle berikas hundrafalt genom en grön artär från och till naturområdena vid Höje å.

Parker handlar inte bara om natur utan också om kultur. Förbind Sankt Lars-kulturen med stadsparkskulturen!

Flytta den vackra danspaviljongen på Sankt Lars till Stadsparken! Den är rik på lundensisk kulturhistoria. Placera den i anslutning till Mejeriet på Gröningen. Musik, dans, teater, film, valborgs- och första maj-firande under sommarhalvåret i Stadsparken i centrala Lund! I natur men under tak!

Paviljongens grundkonstruktion är enkel och elegant med massiva bågformade trävalv på en bottenram av stål. Arkitekter har försäkrat mig att den vore lätt att flytta! Titta på den när ni promenerar vid ån!

Efter tio års vanskötsel behöver naturligtvis delar av paviljongen renoveras. Men grundstrukturen är sund, storslagen och vacker. Den behöver räddas och den skulle bli en stor tillgång i Stadsparken!

Centrumutredningen

Därmed är vi inne på den aktuella centrumutredningen. Centrum är mera än hus, gator och torg. Hela Lunds gröna kil hör förstås dit! Den skär förbi de planerade höghusen på parkeringsplatsen vid Klostergårdens idrottsplats, sjuttonvåningshuset på Karhögs torg och höghusen vid Södra vägen på sin väg till Stadsparken. Den våldsamma förtätningen av centrums södra del måste balanseras. Professor Erik Skarbäck påpekar i Sydsvenskan den 11/2 att en progressiv miljöpolitik lockar till sig nya företag, anställda och boende.

Biodiversiviteten i Berlin är större än på Tysklands landsbygd. Den biologiska mångfalden i de områden jag beskrivit ovan är större än på monokulturerna söder om Höje å. På många ställen i Europa görs försök att återställa stadsnära skogspartier för att få tillbaka fågellivet, bland annat i Ruhrområdet. De som arbetar med centrumutredningen måste ha en helhetssyn och en politiska vilja att föra en progressiv miljöpolitik! Det gäller att skydda och utveckla Lunds gröna kil, från Höje å till Stadsparken.

Helhetsvisionen

Politiker och tjänstemän arbetar med den gröna kilen i sex olika politiska och strategiska processer: Höje å vattendragsförbund med Höje å-naturen, Byggnadsnämnden och Tekniska nämnden med utbyggnaden av BUP-området, Park och naturkontoret med Klostergårdsfältet, Byggnadsnämnden och Fritidsnämnden med evenemangs- och ishallen, Park och naturkontoret med stadsparksförnyelsen inför hundraårsjubileet och slutligen en härskara i den kommande Centrumutredningen, där det gröna Lund, den gröna kilen måste vara av central betydelse.

Fragmenterat! Många politiker och tjänsteman delar nog på ett eller annat sätt visionen om en grön kil. Men den måste åskådliggöras. Den måste vara styrande.

Gunnar Stensson

Träff med Ewy G

Ewy Gahnström var inbjuden av Demokratisk Vänster att inleda årsmötet. Ewy Gahnström är fd kommunalråd i Uddevalla, fd vänsterpartist, numera rektor och ledamot i Uddevalla kommunfullmäktige, förstanamn på Solidariskt Uddevallas kommunfullmäktigelista.

Solidariskt Uddevalla var tänkt att bestå av v, mp, avhoppade socialdemokrater samt "partilösa", och var, om jag uppfattade Ewy rätt, bland annat en reaktion på socialdemokraternas styre i Uddevalla, ett styre kantat av skandaler.

Det blev inte riktigt som tänkt. Som bekant tvingades v i Uddevalla hoppa av sedan Vänsterpartiet centralt sagt nej till att v inte ställde upp med en egen kommunfullmäktigelista.

De vänsterpartister som ändå höll fast vid idén uteslöts (sex stycken om jag minns rätt).

Nåväl, Solidariskt Uddevalla fick 6 mandat och sitter nu i Uddevalla kommunfullmäktige, men i oppositionsställning.

Ewy berättade att Solidariskt Uddevalla hade bemödat sig om att inte binda sig vid det ena eller andra blocket inför valet, men hoppats på en vågmästarställning efter detsamma. Så blev det inte, men trots detta hade Solidariskt Uddevalla gjort försök att förhandla med de borgerlioga partierna om samverkan. Dom hade emellertid fått kalla handen. De borgerliga valde att samverka med det populistiska Uddevallapartiet istället.

Solidariskt Uddevalla har inga ambitioner att jobba för ett nationellt vänsterparti, men är däremot intresserat av att ha kontakt med liknande lokala partier, som Demokratisk Vänster.

Ewy pekade på vikten av att finnas ute i samhället, att ta kontakt med och bjuda in sig till föreningar, att som enskilda verka i föreningslivet i kommunen. Hon menade också att det inte var nödvändigt att engagera sig i alla kommunalpolitiska frågor, utan istället hitta partiets hjärtefrågor och driva dom.

Nätverksbygge och aktiv kontakt med media var andra sätt att synas.

Ewy betonade vikten av att hitta nya, öppna och demokratiska former inom partiet, för att på så sätt få in folk som inte tidigare rymts inom kommunalpolitiken.

Sven-Bertil P

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Göran Persson, Gunnar Sandin (red.) och Kajsa Theander.